

Bemærkninger, et Mindretal indenfor Flertallet har gjort i Betænkningen, idet det Mindretal siger, at der ikke bør kunne være nogen Hindring for, at en Kvinde, der har et Barn udenfor Ægteskab, kan beklæde offentlige Stillinger eller Embeder, og at dette Spørgsmaal derfor bør tages op til Behandling. Ja, hvad afslører denne Bemærkning? Den afslører, at dersom man gaar ud fra Forholdene, som de er i dette Øjeblik, saa kan man ikke komme til det Resultat, som dette Mindretal indenfor Flertallet er kommet til; det er det, det afslører. Vi kan nemlig ikke lovgive, synes jeg, ud fra den Tilstandsform, der vil findes i Samfundet eventuelt om 50 eller 100 Aar. Jeg er ganske enig med de Medlemmer i, at saadan burde det være, men jeg kan ikke lovgive nu ud fra, hvad der eventuelt bliver Tilfældet om 50 eller 100 Aar, selv om jeg nok saa meget selv arbejder for, at denne Tilstand skal komme. Nej, jeg maa spørge mig selv: Hvorledes er Forholdene i dette Øjeblik? Disse Forhold maa jeg gaa ud fra, og under disse Øjeblikkets Forhold maa jeg erkende for mig selv, at det for mange ugifte Kvinder er af den skæbnsvangreste Betydning — og det erkender jo dette Mindretal —, hvis det kommer frem, at de har et Barn født udenfor Ægteskab.

Men saa spørger jeg mig videre: Er saa det Argument holdbart, som den ærede Ordfører for Flertallet (Blang) førte frem, naar han vilde afskære Kvinderne fra at adoptere deres Børn, fødte udenfor Ægteskab? Nej, det er det ikke. Det, den ærede Ordfører vilde, var nemlig at hindre, at man tilslører, at en Kvinde har et Barn udenfor Ægteskab. Men det tilsløres jo kun paa en ny Maade, hvis man gaar ind paa Landstingets Affattelse. Det tilsløres nemlig ogsaa nu, nemlig paa den Maade, at en Kvinde, som har faaet et Barn udenfor Ægteskab, sørger for, at det bliver sat i Pleje; hun tilstaar ikke aabent, og hun kan i mange Tilfælde ikke tilstaa aabent, at hun har et Barn født udenfor Ægteskab. Altsaa hun maa camouflere. Det, det drejer sig om, er derfor Spørgsmaalet: Paa hvilken Maade er det bedst, naar der skal camoufleres, at denne Tilsløring foregaar? Og saa vælger den ærede Ordfører for Flertallet at afskære Moderen fra at komme i det intime Forhold til sit Barn, medens Landstingets Forslag gør den Form for Tilsløring mulig, som tillige har den gode Egenskab, at Moderen kan komme i intimt Forhold til sit Barn. Naar jeg skal vælge mellem disse to Muligheder, siger jeg, at jeg tager den

sidste Camouflage, fordi den er bedre end den første.

Den ærede Ordfører talte, som om man kunde skaffe de allerede udenfor Ægteskab fødte Børn ud af Verden ved at ændre Lovforslaget og føre det tilbage til den gamle Skikkelse. Det kan man jo ikke for Alvor mene. Altsaa baade under de nuværende Forhold og efter de Regler, som Flertallet ønsker etableret, maa de Kvinder, der har Børn, fødte udenfor Ægteskab, camouflere. Og saa kan de kun camouflere — efter den ærede Ordførers Ønske — derved, at de sætter Børnene i Pleje og ikke bliver i Stand til at have Børnene hos sig i et Forhold, som det naturligt bliver mellem Moder og Barn. Det, som Mindretallet ønsker, er paa anden Maade at gøre det muligt for en Kvinde, der er Moder til et Barn, født udenfor Ægteskab, at etablere Forholdet mellem sig og Barnet saaledes, at det for begge Parter faar Moderforholdets og Barneforholdets fulde Karakter. Det er Sagens Kærne.

Nu vil jeg sige, at naar jeg spørger mig selv: Hvad er det, der i denne Sag er særlig betydningsfuldt? saa er det ikke det, som enkelte Medlemmer har gjort opmærksom paa, at Barnet faar Forholdet til sin virkelige Moder. Det er ikke Sagens Kærne. For Sagen er den, at et Barn har indtil ret langt op i Aarene aldeles ingen Forstaaelse af det virkelige Moderforhold. For et Barn er Moderen den Kvinde, der tillader Barnet at kalde hende Moder, og som viser en Moders Kærlighed og Omhu overfor Barnet. Ethvert Barn, der faar Lov til at kalde en Kvinde Moder, og som fra den Kvinde møder Kærlighed i alt — det ser man saa mangfoldige Steder, hvor der ikke er et virkeligt Moderforhold —, opfatter den Kvinde som sin Moder. Barnet har langt op i Aarene, hvis man ikke informerer det derom, aldeles ingen Anelse om det virkelige fysiske Moderforhold. Det, der er Kærnen i denne Sag, er, at den, der er Moder, naar hun paa en eller anden Maade faar Adgang til at leve sammen med sit Barn, kommer til at vise dette Barn hele den intensive Kærlighed og Omhu, som den virkelige Moder næsten altid føler for sit eget Barn. Baade af Hensyn til Moderen og af Hensyn til Barnet maa man gøre alt for at opnaa det, hvor det kan opnaas. Det kommer Moderen til gode, for hun kommer til at leve et ganske anderledes lykkeligt Liv, naar hun lever sammen med sit Barn og kan vise det al den Kærlighed, som en Moder kan vise sit Barn; og det kommer selvfølgelig ogsaa Barnet